

B
692-
695.

EX LIBRIS M. MICHIGARA

EX LIBRIS

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, on a parchment strip. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the strip.

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, on a parchment strip. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the strip.

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, on a parchment strip. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the strip.

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, on a parchment strip. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the strip.

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, on a parchment strip. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the strip.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 692-5.

11 0355

FRANK
DAVID
EDITH

15 692-5

ויהי

החזקה כפתע פתאום מצד התגבר' עלינו הספצ
 הזאי מה שאי אפשר להטיב לחכם כי אם בטורח
 וכיניעה ובחידמות רבות , וכאשר יעמוד אדם
 על הדברים העמוקים כראיה לו כאלו באו לו מצד
 הספצ העליון : ועתה אנתחל באור החזון
 ויהי בארבעים שנה , הוא הזמן מן הספרט אשר
 אנו בו במאה שליטת בחלקו ל' בזמן סכעשה זה
 ספר חזון בעיר פנויה על כהר כו' העוסק
 בתורה תמסל לעומד אצל הכהר כי כמו סהכרה
 הולך תמיד אשר לא יכזבו מימיו כן הלומד תורה
 מוצא בכל יום דברים של טעם , כמו שארזל
 במסכת סכה ואין מים אלא תורה דכתיב הוי כל
 צמא לכונמים , וכן ארזל במסכת עירוכין פירק
 כיצר מעברין מה תאז' אז כל זמן שאדם מוצא בה
 מוצא בה טעם אף דברי תורה כל זמן שאדם
 מממשם מוצא בה טעם :

נפתחו השמים הסגת הדברים הפנימיים נמשל
 לפתיחת השמים , וכן כירידת
 הספצ הטוב נמשל לפתיחת השמים כדכתיב
 יפתח ה' לך את אוזני הטוב את השמים וכעבין
 שארזל בפרק חלק האומר איך תורה מן השמים ,
 עוד מטעם אחר כי הסגת הדברים האמתיים
 צריך סיוע מן השמים כמו שארזל הכי מולי
 לחדודי אכל לאוקומי אגרם סיעתא דשמיא הימי
 גם לפעמי' האדם מוכן יותר מחברו מצד תחלת
 יצירתו ותולדתו מצד המבט סהביט עליו מפאת
 המערכת , כמו שארזל בסוף מסכת סבת הוי
 מאן דאית ליד ככוכב חמה , יהא גבר דכחיר
 וחכיס : ואראה בראות אלהים

כשיביין האדם הדברים העמוקים נקרא מראה
 כמו ולכי ראה הרכה חכמה ודעת , וכן כשתרביץ
 בו השגחת השם נקראה כמו כן מראה כמו שכתב
 ראה ראייתי את עני עמי ומזה רבים בתורה ,
 ועל כן השגחת השם יתברך על מס' בתחלת
 כבואתו כתיב וירא ה' כי סר לראות : יד השם
 כל הטעם ועיון חזק סמוך על יד השם כי יד השם
 תורה פעלה חזק כמו וירא ישראל את ה' הגדולה
 (וכן הרבה והרבה פעמי' כתי' על סריות הכבואה
 יד כמו היתה עלי יד ה' : רוח סערה
 ההכנה באדם לקבל המושכלות נמשלת לרוח
 סערה כי כריכה התבודדות וט' רוח ועמל ויגיעת
 רבה וסבירת הנוף , וכלבד המוד' המבטול והמדל'
 החומרות אשר הם סבת כל הספצ והשחתה וזה

בארבעים שנה בחמסי בספצ עמר לחדס'
 ואכי בתוך הגולה על כהר טיוזנו כפתחו השמים
 ואראה מראות אלהים , ותהי עלי סם יד ה' וארא
 והנה רוח סערה באה מן הספצ ענן גדול , וארא
 כעין חמל כמרא' הקסת אשר יהיה כיום הגשם
 ואראה ואטול על פני ואשמע קול מדבר , ויאמר
 אלי כן אדם פתח פיך ואכול את אשר אני כותן
 אלך , ואראה והנה יד שלחה אלי והנה בה מעלה
 עפה , ואפתח אחשי ויאכלני את המגלה הזאת
 ותהי בפי כדבס למתקן , ואחרי אכלי המגלה
 ואשמע אחרי קול רעש גדול , כן אדם הסכת
 ושמע ולכך יבין את אשר אדבר אלך כי לא אל
 עמקי ספה וככדי לטון אתה שלוח אל בית ישראל
 המה יאמעו א' , וידבר עמי ויאמר יעקב אשתה
 יבאתי להשכיך ביכה בתחלת חנוכיך יבא
 דבר ואכי באתי להגיד לך בין כדבר והבין
 במראה :

הקדמה

בזוהר כי המצות המעשיות סתומות כפירושהן
 והתלמוד ארך ארוכה מארץ מרתו ,
 ורחכה מניס , ולכות בני אדם קצרו להטיב על
 אמתו , ודברים רבים אשר הם עמוקי וכראים
 ספכים מן האמת והסברא מפורים ומפורים
 בקצו התלמודי , נערתו חבני ללקט בעומרים
 אחרי הקורים וקצבתי מהם כפי ההזמין לא
 בכונה רבון מאשר למדתו מעט מוצרי , ולמען
 יהיו לי למשמרת חקקתי העניכים אשר הם זרים
 לשומעיהם וכראים הפכים ומכחיסים האמת
 וכאשר יתבונן בהם המתבונן ימצאם כלם ככחי'
 למביין וישרים למוצאי דעת , וקראתם חידות ,
 וחקקתי החידות ככתב אמת חרות על הלחות ,
 למען אתבחס ממשכין ומעבלי ידיו מן הארז'
 אשר ארדה ה' , ולא יחשבלי לסכלות , ולא
 להתפארות , לא לסכלות כי כונתו לשם שמים
 ורחמכא לבא בעי , ולא להתפארות כי אין בנה
 הסועל דבר שיסתבח בו הסועל , ושלמות הפעלה
 יורה על שלמות הסועל , ועל כל פעמיים תכסה
 אהבה , וקראתי לקבץ המעט הזה ספר חזון כי
 ההשגת הנעלמות כמשיגם החוקר אחריהם
 כמטלים לחזן ולכבואה כי החזון והכבואה יסיגם

כמו הרוח סערה המסברת כל דבר כמו סכאמר
 ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומסבך סלעים וכן
 התורה כקראת תושיה סמתשתת כמו של אדם וכן
 ארזל במסכת טבת פרק רבי עקיבא אומר ריש
 לקיש איך דברי תורה מתקיימין לא במי שממית
 עצמו עליה סכאמר זאת התורה אדם כי ימות
 באהל וכן ארזל במסכת מגלה אומר רבי יצחק
 אש יאמר לך אדם לא יבעתי ומצאתי אל תאמן
 יבעתי ולא מצאתי א תאמן יבעתי ומצאתי האמן
 באה בן הצפון ההכנה באדם סבתה מן
 הצפון מלמון יצפון ליטרים תושיה וכתוב וצפונך
 תמלא בטנס וכתוב מה רב טובך אשר צפנת
 ליראיך ענין גדול בתחלת הסנה
 הדברים הדקי יארע לאדם פעמי רבו ההעלמה
 וההסתר ואחרי כן יחזור ויסתבל בהם ואחר כך
 יחזור ויעלם מהם כמו הענן המסיד והמבדיל
 להסתכל באור השמש כי הענן הולך ועובר תחת
 השמש לכן כתי' ויסתר מטה פניו כי ירא מהביט
 אל האלהים ואראה בעין השכל
 חשמל מלה מורכבת משתי מלות לסוף חשים
 וממללין וכן ארזל במסכת חגיגה פר' איך דורסין
 מאי חשמל אומר רבי יהודה קויתאש ממללי' הנה
 בונתם כמו סאמרת' מה שיורע לאדם בהטנתו
 כי אף המלאכי הכקראי חיות יקרה להם בהטנה
 ההעלם וההסתר והוא שארזל עתים חסות רוצה
 לומר שמתקנות ועתים ממללות רוצה לו מטיבות
 זהו כשהדבור יוצא מפיו רוצה לומר כשהצא אינו
 צורה או הדוש מן הבורא מטיבות ויודעות וזהו
 שקראי ההטנה בטם ממללות כמראה אש בית
 לה סביב רוצה לומר שיראה אש בית סביב
 החיות שהם החשמל וזהו הקבם טידיעות מקפת
 כל הדעות כמו הבית שמקיף מי טעומד בו
 והבורא נמשל לאש סכאל' כי אל הליך אש אוכלה
 הוא על טם שממית הרטעים כמו האש כמו
 טפירם הים וכן התורה נמשלת לאש סכאמר
 הלא כה דברי כאש נאם ה' וכתוב מימינו אש דת
 למן: כמראה הקשת ההסתכלות
 בדברים העמוקים מאד מלמון קשת והוא
 כמראה הקשת אשר קשת להסתכל בו כמו
 שארזל במסכת חגיגה שבינו כהות
 ביום דושם יום הגשם מטוריד הסכל כמו
 שארזל במסכת ערוכין פרק הדר אומר רבה בר
 אבנה דריבא שמתתא בלותא כיומא דאסתבא

פירש יום שמנצבת בורוחצפונת / סהוא יום
 כלול וק' ואראה' טלטה פעמים כתיב
 בחזון ואראה' והוא סימן לטלטה מיכי הטנית
 שהם במציאות והם עולם גלגל מלאך' וכן
 מקרא מסנה תלמוד: ואפור על פני
 הוא משל לחזק ועומק המחשבה וההטב בדברים
 האלונכאן איך הגוף חומרי סוכל כי כאשר יתחזק
 הכח הסכלי יחלשנו שאר כח חומרי' כמו סכאמר
 בדכיאיל ולא עצרתי כח והוא מורה חסרון הכנה
 בגוף ההוי' וכן באברהם והנה אימה חסכה
 גדולה נוסלת עליו וכנהנה רבות:
 ואשבוע קול בדבר אר' קול הוא טפע
 ההטנה זהוהי מכוכה בטם קול כמו ויטמע את
 הקול מדבר אליו: בן אדם הוא טם מורה על
 עצמות האדם כצורה העצמית ומורה על דבוק
 הסכל החומרי בטכל הכדל כי על טם כך קרא
 אדם' כמו סאמר רבי שמעון בן יוחאי בני
 ישראל קרוים אדם ואין חנוה'עולם קרוים אדם:
 והוא בפי דבש לבהוק' הדברים הנסמכים
 שהם דכסוכו של עולם המוטט' נמשלים לאכילת
 הדבש כמו סכאמר אכול דבש הרבות לא טוב
 וכתוב דבש מצאת אכול דייך:

הצעות החירות

נערים טנים אחד נולד יום לפני חברו והנולד
 אחריו יעיל לחיוב מצות טהנה יב טנה ויום אחד
 קודם טיבוע הראש' הנולד לפניו כמו הדש ימים:
 פתורו אחד נולד בכט באדר הראשון בטנה
 מעוברת והסני נולד באדר הסני א'
 בו וסנת יב איכנה מעוברת ואם כן אותו סנולד
 בכט באדר הראשון צריך להמתין עד כטי ימים
 לחדש אדר בטנת יב ואותו סנולד אחריו בראשון
 באדר הסני יהיה כן מצוה באלאדר בטנת יב כי
 כבר הטלים יב טנה בו דחשים אתה מונה לטכים
 ואי אתה מונה ימים לטכים ואם כן אתה מוכ'
 סנוטיו יב באל באדר וזה סאמרתי חדשי' מוכ'
 כל' הוא בפרק קמא דריה ובפ' קמא דמגלה:
 בהמה מותר' באכילה וצריכה שחיטה ולא כתרית
 באכילה בשחיטה לעולם ואין לה תקנה:
 פתורו כגון כן בן פקוע דסימן אחד הוא כמו
 סחוט מצד אמו וסימן הסני אינו סחוט
 מצד אביו מצד אמו וסחוט לזרע האב ואם
 כן אש יטחטנה אינו מועיל מסני טתיה טהיה

כין סימן לסימן מהאחד הוא כמו שחוט כבד אבד
 אמו בגמרא פרק בהמה המקשה:
 בהמה מותרת באכילה וכל חלבה מחולבת כל
 ימיה אסור:
 פתרונו
 כגון עובר שהוציא ידו מרחס אמו
 והחזירו ואח' כך כולד דאזני האבד
 אסור משום איברים המדולדלים ושאר הבהמה
 מותרת אבל חלבה אסור דהא חלבה מאבד אסור
 קארבי ואתי' מהר"ף בסנהה בסמך:
 יש אדם לפסנו שתי מצות לעשות וכל אחת נדחית
 בפני חברתה ואי אפשר לקיים שתיהן אבל בידו
 לעשות און און און ומפני שאינו יודע אי און מהן
 קודמת פטור משתיהן:
 והפתרון כגון שיש לפסנו אבידתו ואבידת רבו
 וכבוד אביו דלא ידעל הימניה קדים
 אם תאמר אבידתו הלא כבוד אביו קודם ל'מד
 כפי' קמא דקדמון משל בנו שרבונו לומר שכריך
 סב' לכבוד האב משל ממנו של בן' ואם תאמר
 כבוד אביו קודם הלא אבידת רבו קודמ' כדאמר'
 אבי ה' ואם תאמר אבידת רבו קודמת הלא שלנו
 קודמת שאינו חייב לכבוד הרב משלנו ואי אפשר
 לקיים שניהן אלא היכא שבאבידתו יכול לכבוד
 אביו להאכילו ממנה דאז אבידתו קודמת מפני
 כבוד אביו אבל באופן אחר פטור משניהם
 תוספות פרק אילנו מצויות:
 אם יעשה אדם מצוה אחת וית' משוערה מפסיד
 כל שכרה וידי המצוה לא יצא:
 והפתרון כגון תרומה דבעינן ראשית טעמיה
 נכדים' ואם עשה כל גרנו תרומה
 לא יצא וכי האי גונא איכא בריש מסכת פאה
 גבי אלנו דברים שאין להם טעמי' תוספות סוף
 פרק כל הגט:
 בפני דברים מותר האים להטוא בפסיל טיזכה
 חברו אפילו בעבירה שהיא גדולה כמו המצוה
 שמקיים חברו:
 והפתרון כגון מי שחזיר עבד וחזיר בן חורין כפיו
 את רבו ועושהו בן חורין כדי שיקיים
 שעבד פריה ורביה כמו שסובר רש"ב בפרק
 השולח ואף על גב שהרב עובר העשה מלעולם
 בהם תעבורו כמו שאומר בגמרא כל המשחרר
 עבדו עובר בעשה' וכן כהן שנעלתה לו יבלת
 חברו חתנו בטינו דקעבר אסבות כדי טיזכה
 חברו בעבודה כדאיתא במסכת עירובין פרק

כתרא' וכן בריש תמיד נסתח אמרינן מחוסרי
 כפרה בערבי פסחים שמיבוי כפרתו אחד תמיד
 של כין הערבים רעשה רשעו שיש בו כרת דהא
 עשה דהשלמה אלא קעברי בהני בעש' דהשלמה
 כדי טיזכה זה בפסח' תוספות פרק השולח:
 יש רשע עובר בדבור אחד ארבעה לאזני ואחד
 עובר בדבור אף שיבא ממנו מנשה חמשה לאזני:
 והפתרון מי שקבל אביו שהיה דיין ונשיא עובר
 משום לא תקבל חרש ומשום מקבל אביו
 ומשום אלהים לא תקבל ונשיא בעמך לא תאור'
 ס"ג ודבור טיז' ממנו מעשה כגון המטה מספט
 יתס שהיא גר ס"ג:
 אסרו חכמים דבר אחד כגלל דבר אחר שאסרו
 התורה והחמירו בו יותר ממה שהחמירה התורה
 באותו האסור שאסרו חכמים הדבר בטבילנו:
 והפתרון כגון שומנו של גיד הנסה שהוא כמות
 טעם והגיד עבמו אינו כמות טע' למאן
 דאמר אין בבידין כמות טעם ואינו אסור אלא
 זורקו והשומן אסור ואסור בשמים והוא דנק' לדעת
 רש"י' אבל לא לדעת ר"ת ס"ג באסור גיד הנסה:
 איש עושה בעברות זדון עבירה ועבדוהו הכ"ד
 יותר משהיה עושה העבירה ההיא יותר גדולה
 וכן בעבירה שחייב עליה מית' בידי אדם וכרת':
 והפתרון המכה חברו הכאה שאין בה פיה
 פריטה שלוקח מפני שלא נתן
 לתשלומין ולהסבון אבל אם יש בה פיה פריטה
 אינו לוקח מפני שנתן להסבון סמך הלכות חבל'ו
 וגם כן המעביר זרעו למולך דוקא מקצת זרעו
 ואם העביר כל זרעו פטור' וכמו הומו עדים
 שאם כהרגו אין כהרגו העדים ואם לא הרגו
 העדים וכזמו כהרגו' והטעם פירש בעל ס"ג
 בלאז דמולך דכל המומתים מתגדים ומתבשרים
 אבל זה אין מתבשר:
 לפעמים אם נתן לאחד זון תגרס לו להפסיד
 אלף זהובים או יותר ואם תקח ממנו זון אתה גרס
 להרויחו אלף זהובים או יותר:
 והפתרון מי שיטלו מאתים און לא יטול דקה ואם
 חסר לו זון פחות יכול לטול' ולכן אם
 תקח ממנו זון יכול לקבל דקה אפי' אלף זהובים
 במתנה אחת וכן ההפך אם חסר לו זון נתת לו זון
 לו יוכל לקבל יותר הדקה' ולכן אמרו מי שיט
 לו דקה מנת לקבל דקה כי דקה עלה בחסב'
 מאתים פחות אחד':

יש מן המון בדין איבר בדרקו בדין בית דין ומעולם
לא עבר על מה שכתוב בתורת משה :
הפותר בנות המון ממועטו עיר הכרתה שלא
עברו ע"ז ואפילו הכי ממונו אכר וכן
הוא בסוף מסכת סנהדרין :
אם תראה במחלל שמוכר העני דבר טמא מותר
לקנות ממנו ואם לא תמצא בו דבר טמא חסור
לקנות ממנו :

הפותר בנות ציר דגם ביד גוי אסור לקנות מן
העני חייסוכן לציר דגם טמאים ואם
ימצא בתוך הציר כלבית והוא דקטן טמא לדעת
ר"ש ואותו כלבית דרכו לגרל כציר דגם טהורים
ולכן הציר מותר כי ציר טמא אין מגרל כלבית
וכן פירש ר"ש במסכת ע"ז :

יש בכור חייב לפדות את עצמו אם מת אביו ואם
היה אביו בחיים לא היה חייב לפדותו :
הפותר בנות כהן הכא על הגרטה או חללה
או זוכה שהבן הוא חלל ואין דין בכור
על האב כלל ואם מת האב תוך שלש יום ללידתו
סלא בא כלל חייב פדייה או הוא מחייב לפדות
עצמו כסוגל אבל אם חי אביו טעה אחת אחר
שלשים יום או זכה האב במעו טבדו שהרי בחיי
בא לכלל פדייה אבל לגויה אפילו בא עליה כתין
או ממור הכן פטור שלא כתחלה הלוי כלל מדין
לגויה יורה דעה :

יש בהמה שגדלה אסור וחלבה מותר :
הפותר בנות שגלגל חלב מבן תשעה חדשים חי
בעודו וכמעט אמו דאסור ביד איבא
דדוקא שטעחטה האם עדה וחלבה מותרין ואסור
חלב ליבא דכתוב שור או כשב או עז וכן חלא
מקרי שור כשב ועז וטספות ריטם ביד הכסה :
יש רבך אחד חשוב ככולד לענין אסור ולענין
אסור אחר כחשב כאבר אמו :

הפותר בנות טבגמרה בקליפתה הנמצאת
סמונת' לאוכלה בחלב ואם נתגבלה התרנגולת
בשחיתה אסורה הביצה דמחשבת כירך אמה
ולענין בשר בחלב אינה מחשבת כירך אמה
מרכי פרק ב' דביצה :

יש אוכל טלטה מיני אסור כרת כשעור חייב
כרת מכל אחד ואוכל שלשתן יחד בבית אחת
(פטור משלשתן) :

הפותר בנות שערבו שלשתן יחד כיבס ואכלן
טבל טני כותיות מרביץ על השלישי

ומבטלין אותן כל אחד ואחד יורה דעה בבבלי
תערוכת בשם הרשב"א : אפסר לבטל
בשר חי שיט בודס במי בלא מליחה ובלא חליטה
הפותר בנות בחמי טבריא כי הדס יונא בתוך
המים הסולין ואינו תזור וכבלעי כתוב
כאבי העזרי והביאו האגדה בפרק כל הבשר :
יש אחד מותר להלות לו מעו ברבית ואסור ליתן
לו רבית :

הפותר בנות משומד שאסור ליתן לו רבית שאף על
פי שחטף ישראל הוא ואתה מכשילן
אבל אתה מותר להלותו ברבית דאין אתה מצווה
להחיותו דהוה הטעם מאסור רבית מרדכי פרק
איזהו נשך ויש חולקין עליו :

יש דבר אסור לעשו בכיתך וכבי חברך מותר :
הפותר בנות לאכול באכפת בתוך גיבתו כשכיל
המים ששפך בגבו אבל בגי חברו
מותר דלא כיחא ליה ס"מג הלכות שבת :
יש דבר אם הוא של גוי מותר לאוכלו ואם הוא של
ישראל אסור לאוכלו :

הפותר בנות הוא שפך של ישראל בלי הכשר תבוגר
ואם הפת של גוי מותר :

אדם נאמן כמה שאומר בענין אחד כשאין עד
המסייעו וכשיש עד המסייעו אינו נאמן :

הפותר בנות אשה כמו שאמר רב המנוכא אשה
שאמרה לבעלה גרשתני כאמת
חזקה אין אשה מעינה פניה בפני בעלה והכי
מילי היבא דליכא דקמסייע לה אבל היבא
דמסייע לה מעינה ומעינה גמרא פ' ה' חזקין :
תמצא עד אחד ואפילו אשה ואפילו קרוב נאמן
להפסיד כתובת אשה ולהוציאה מבעלה :

הפותר בנות כגן שיט עדי שתירה וקנאה או אפילו
עד אחד בטומאה נאמן ואין מסקיף
אותה אלא מוציאין אותה מבעלה והפסידה
כתבתה אפילו אותה העד פסול או אשה ס"מג
הלכות טהרה :

יש תובע ממונ מחברו וחבירו כופר וגובה ממנו
בדין אף על פי שהכיר יודעין בודאי וברור שהוא
סקר :

הפותר בנות כגן טני כתי עדים שמכחיפין זה את
זה ובא זה אחר זה או לשני בני אדם
אף על פי שהאחד רדאי גובה בסקר מ"מ גביין :
ימצא שמונת' לאכול מבהמה גסה כות
לכתחלה בלי בדיקת הריאה :
הפותר בנות

הפתרון כגון בהמ' מסוכנת ביום טוב שמאחזין אותה כדי שלא תמות ואם איך שזאת לבדוק הריאה קודם שיבא יום טוב צריך שיאכל כזית בסר ממנה קודם בדיקה שלא יתחלל יום טוב : אורח חיים :

אשה מקודשת ופקעו קדושה אחר זמן בלי מיתה וכלא גובלא חליצה ולא למפרע מטע' הקדושים : והפתרון כגון חזיה טפחה וחזיה בת מרזין טנת קדשה לראובין , ואחר כך נסתחררה מן ארובי' הסני ואז היא משוחררת מכל וכל , ואליבא ריב כחמן דפקעו קדושי ראשונים על ידי השחרור הסני דכמו קטנה שנוגרה דמי' ומתחלה היתה מקודשת לראשון למאן דאמר חזיה טפחה וחזיה בת מרזין טנת קדשה קדושה קדושים' וכמאן טפקעו קדושה הראשונים על ידי השחרור הסני בלי גט וכלי מיתה וכלי חליצה מן קודשת לשני : גמרא פרק השולח

פנים מעידים עדו' אחת ונאמנים ואיכס נאמנים באותו הדבר בעצמו :

הפתרון כגון עדים שאמרנו אכנסים היונו מחמת ממוז או פסולים היונו אינם נאמנים על הסטר לענין שהמלוה לא יוכל להוציא מן הלנה בזה הסטר , אבל נאמנים לעצמן כי הוראת בעל דין כמאה דמי' ומשלמין ללוה שהפסיד שחתמו סקר מדי' דברמי כן פסק הר"אם בכבא מציבא :

שתי נפיש לאחת יש עדות כסר שמת בעלה ואפי' הכי לא תבטא ולטכניה איך שום עדו' שמת בעלה וכשאת על פי עצמה :

הפתרון כגון שתי נסי' נטאות שני אחים ואיך להן בני' והלכו בעליהן למדינת הים לאחת יש עדות שמת בעלה ולאחת איך עדות שמת בעלה לא שאין לה עדות כאמנת על פיה שמת בעלה ואיך לחטם שמה זקוקה היא ליבם ולא מת אחי בעלה שהרי חברתה הביאה עדי' שמת בעלה הם מסייעים גבי לרידה אבל אן שהביאה עדים שמת בעלה לא תבטא דשמה היא זקוקה ליבם , ושמה לא מת אחי בעלה , ואף על גב שהכרתה כאמנת במאי שאמרה מת בעלה מכל מקום לא מועיל לא דשמה חברתה עמיתה כדי לקלקל לא לפי שהיא חברתה ושכחה , ואפילו דחברתה כשאת לאיש על פי עצמ' שאמרה שמת

בעלה והשתא היה לנו לומר דלא היתה מקלקלת היא עצמה יותר מחברתה דהיא היתה אז חשבת איש , וחברתה לא עברה רק על לאן דלא תהיה אשת המת החונה , מכל מקום חייבין שבעתה כדי לקלקלה משום דאמרה תמות כשפי עש שלשמים :

יש לפעמים עשנים עדים כאמנים יותר משלטה : והפתרון הוא שהתנה המלוה עם הלנה , שיהיה המלוה כאמן כבי תרי שלא פרעו , ואם כן גובה המלו' שטרר אף על פי שמביא הלנה שני עדים שפרעו דתרי כמאה דמי' , ואפילו הביא י' עדים שפרעו מאחר שהאמינו למלוה כתרי' , אבל אם אית הלנה למלוה הרינו מאמיק' כשלטה עדים הואיל ויוד' למכיון דוקא קאמר ג' , ואם הלנה הביא אז ארבע עדים שפרעו אן הלנה כאמן , אם כן שמה בענין זה שנים יותר כאמנים משלטה , ס"מב בדיוני תמוכות :

כמאן בדיוני ממוכ' אם המלוה תנ' והלוה לחברו אינו יכול להפרע ממנו , ואם לא היה המלוה תנ' יפרע המלוה מן הלנה :

הפתרון כגון טעמן הלנה שפרע הסטר שאיך משביעין התנ' שכראה שחשדין אותו , וגם איך גובין מן הלנה שפי שזה אומר אשתבע לי דלא פרעתך , ס"מב הלכות דיוני' , אמנם יש חלוקין :

תמז' מי שחשוד לחטא ירויה בדיוני ממונו' כענין אחד יותר משאם לא היה כחשד :

הפתרון מי שחשוד על הטובעה ונכא אחר ותבע ממנו מנה וכופר הכל פטור משבועת היסת ואיך משביעו אותו ופטור מפני שחשוד על הטובעה , ואם לא היה חשוד משביעין אותו , ואם לא ירצה ליטבע לא יגבה ס"מב בדיוני :

יש חייב לחברו ממוז בודאי , ואינו חייב להחזירו לחברו אף על פי שחברו לא מחל לו : פתרתו האומר לחברו אני חייב לך מנה והשיב לו חברו אני יודע בודאי שאינו חייב לי כלום , ואף על פי שלא מחל לך אלא טכח וחושב שאינו חייב וחברו יודע שחייב לו אפי' הכי פטור , כן פסק מהר"ם וספר אגודה הביאו פ"ט נוהלין : לפעמים מתנה גרוע' יותר כשטר ובקנין משלא כשטר ובקנין :

הפתרון כגון שכיב מרע שנתן מתנה על ידי קנין ופטור דאמר שמואל כשרק מי שמת חושדין לו :

לנו שמא במר שלא להקנותו חלה בטור והואיל ומתנתו לא תקנה חלה לאחר מיתה ואין טור לאחר מיתה הרי המתנה בטלה ואם נתן שלא בקנין ובטור מתנתו מתנה :

אדם מלנה לחרו מעות בטור ואינו יכול לנכות כלום מן המלנה כדין חף על פי שיש מלנה לפרוע ומודה הלה ולא מחל לה המלנה :

הפתרון כגון טור שיש בו רבית וקף הקרן עם הרבית בטור שהטור פסול ואין גובין בו אפילו הקרן פרק איוהו כסף :

תמצא מלאכה דאורייתא שמונתת לבעותה לכתלה בשבת וביטא אסור לבעותה :

הפתרון כגון מלה הזרין לפירות והפרי מחובר בביתו וגם כמצא פרי

תלוס בבית אחר שמשפיק בינו ובין החולה רשות הרבים ואם כן בשבת מוטב שיזכור המחבר ממה שיזכור על שני המלאכה אם יביא התלוס שיעשה הכנסה והנפחה אבל ביטא אסור לקנות המחבר ויקח התלוס דליכא אסור הנפחה :

ספר התרומה בהלכות שבת :

עוד בדברים מותרים בשבת ואסורים בט"ט :

הפתרון האחד הוא טלטול סולמות פירש הרב רבי אברהם מאור לני משום דאי שרית ליה בט"ט אתי לטלטולי ברשות הרבים והרואה אומר להטייבגו הוא זרי אבל בשבת לא חיישינן שמא יטלטלנו בזה דאסור סקילה מרדכי פרק קמח דביצה : השני הוא שאסור לזנוז גוי בט"ט שמא ירבה בשבילו ובשבת מותר דלא שייך הך גזרה :

השלישי המבטל ביטא לית חבירו שאסור לאכול לדבריו רבי יוחאל דעד כאן לא שרי רבי יהודה לא בשבת דחמירא ולא אתי לזלזולי ביה אבל יט דקיל אי שרית ליה אתי לזלזולי ביה : מרדכי פ' סני דביצה :

יש דברים אסורים לבעות וליתן לבהמה בשבת ומותר לאדם לבעות לבעמו בשבת :

הפתרון כגון שפחה גויה שאוכת לישראל דרך רשות הרבים ומותר לישראל לשתות ואסורין לבהמה לשתות דבהמה יכולה לילך לשתות אורח חיים :

יש דברים שאסורים לחבול בשבת אם פעמו בערב שבת ובשבת עצמו מתירי לאוכלן בשבת הפתרון כגון שלא כתבטל כמאכל כן דרופאי אסר לשתות על גבי כירה

ואפילו מבעוד יום ואם שכן ושהה אסור לאוכלי בשבת ומבטל בשבת עצמו בסוגיא כל והטעם דהתם ליכא לאיערומי שלא כחשדו ישראל לבטל במזד :

מצינו בגוי שהוא משבעה עממים שאסר הכתוב להפתחן בו יותר אסור חתנות בשבת גייר ממה שמצאנו בביתו :

הפתרון מפורש בפרק הערל דלאו דלא לתתתן דמשמע דמשע חתן הן הקדושין עובר בלאו ואפילו לא בעל זה אינו עובר לא לאחר שכתב גיירו שאז יש טעם קדושין והנה כביתם איז אסור לאו לא כבעולה ובגרותן יש אסור לאו משעת קדושין אפילו שלא בעל בסמ"ב סימן ק"ב מהלאינו :

תמצא אסור ייחד יות כפסגיה ובעיה מאסת אים גמורה :

הפתרון שאם נתייחד עם הפסגיה מכין אותנו מכת מרדית ולא בייחוד אשת איש שלא להפיל לבו על הכנים וכמאן שיהיו ממזרים כדאיתא בפרק בתרא דקדושין :

אומר אדם לחבירו שלום עליך דודי וחברו משיב לו שלום דודי ומורי ושניהם דודים זה לזה ממש ונעשה הדבר בהיתר :

פתרונו אדם לוקח בת בלתי או בת חתנו שהיא מאיש או מאשה אחרת והוליד בן ממנה אם כן כנו מבת חתנו או בלתי הוא אחי אם כן כנו ובן כנו מן בלתי הוא דוד כן כנו כי הוא אחי אכינו מצד זה האח ראשון :

יש דבר אחד שמצוה גדולה להזנות חברו במזון הפתרון ערב דכתובה דלא מסתעבד כגון מי שנעשה ערב לחברו לאשתו בסביל כתובתה והיא שומכת עליו ונשאת לו ואף על פי כן אם איז לבעל לפרוע הכתובה אינו חייב לפרוע לה הערב דמצו קא עביד ולא גמר וקאסה וכן הוא בסוף כפא בתרא פ' גט פשוט והלכתא דערב משתעבד בר מערב דכתובה דמצוה קעביד ואם כן זה הערב גרם להספידה מכתובתה ועושה מצוה לחבר האהל :

יש דבר אסור לטלטל בשבת עבד אחר חתימת התלמוד ואחרי חתימת התלמוד רובא לומר אחרי שכתב התלמוד מותר לטלטל בשבת :

הוא גב דבוי חכמי התלמוד היה מוקצה לא היה ראוי לתלמוד הימנו

דרך הנקבי' שלמטה ואינו מחזיק טפה והוא כשר
 ליטול ממנו לידים דשפי' חסוב כלו האיל וכעשה
 לכך. טורים בפס היאס : מזיכנו בן סירא
 שהיה בן בתו של ירמיה והיה בנו ולא היה ממזר :
 הפתרון כמו שפירשם בכתובות סירמיהו היה
 מזוהר את ישראל שהיו רוחבי' עצמם
 באמבטו והיו מזויאוס זרע לבטלה עד שהכריחו
 לירמיה להכנס באמבטו והוציאו זרע ואחר כך
 ככנסה עם בתו לרחץ עצמה ובלעה השכבת
 זרע ונתעברה ממנו מבן סירא שהיה חכם גדול :
 כמבא שפסיס אוכלין חולין בלתי טהרה ואין אחד
 יכול לאכול עם חברו ובריכין לכרך כל אחד
 לעצמו ואין מזמזין.

הפתרון כגון שאחד אוכל בשר והאחר אינו אוכל
 בשר כמו אותם שאינם אוכלים בשר מרח אב עד
 התעבית. ואם בן מאחר שכל אחד אינו יכול
 לאכול עם חברו כי זה שאוכל בשר אינו אוכל
 בסעודה ההיא גבינה מצוה לחלק בזמן וכן
 משמש במסכת ערובין (כן הוא בספר הגדה :
 עשה טוב יותר מרע מקבל רע יותר משוב. עשה
 רע יותר משוב מקבל טוב יותר מרע.

הפתרון כמה שפסיס קמא דקדושין כל מי
 שזכייתו מרובין משכונתו מרועין לו
 בעולם הזה ודומה כמו ששרף כל התורה. וכל
 מי שבעונותיו מרובין מזכייתו מטיבין לו בעולם
 הזה ודומה כמו שקיים כל התורה כולה :

יש אשה טובלת ליל ראשון לטבילתה אסור בעלה
 לשכב עמה ובליל שני מותר.

פתרונם הטובלת תוך עונה אחת לוסתה שחייב
 לפרוש ממנה. ואם עברה הוסת מותרת בליל
 שני : תמצא רב שמונת לישאל ואסור לבין כח :
 הפתרון כגון אבן מן החי לישאל בשחיטה תליא
 מלתא דשחיטה אכשרה. אבל לגבי
 אש' אף אחר שחיט דהא לגבי דידה לאו בשחיטה
 תליא מלתא דהא אינו מוזהר על כלה וטרסה לא
 ביציאת כשמה ובריך להמתין עד שתמות :
 טענות דרב אחאי :

אמנם יש יותר. כגון שחית משנה פרוטה שחייב
 עליה בן כח. וכגון שהרתן זו היא מיתתן שכל
 שבעת מצות בכי כח הוא בהרב עליהן אף על פי
 שיש מהן שאין בו אסור לא לאו. וכן בן כח אסור
 לשבות בשבת כגוי ששבת חייב מיתה אבל
 ישראל אזה לחיים : סליק

כי דברים שבעל פה אי אתה רשאי לומר מתוך
 הכתב אבל אחרי שכתב התלמוד מאסם עת
 לעשו' לה' מותר ללמוד הימנו ואם בן אינו מוקצה
 דכמה הלכות איכא ללמוד מן הבט והכי איתא
 בפוסקים :

יש מיס מותרים לטבול בהן כל גושן ופסולין
 לנטילת ידים ורחק בכלי.

פתרתו הם חמי טבריא שאם הם במקומן מותר
 ליטול בהן הידים וכל הגוף ואם הם בכלי
 פסולין ליטול. אורח חיים :

תמצא דמאי דאמרי בפרק גוד הנסע דבריה לא
 בטלה בדבר שאינו כל כך שלם אסור. וכדבר
 השלם מאד מותר.

פתרתו כגון גוד הנסע שנתערב עם הגדין
 לא בטיל ברובא כדמשמע התם

בריה שאני ואלו פגור טהורה אפילו שהיא
 כולה שלמה אינה קרויה ברירה אם נתגבלה או
 בטרסה או בלע אסור ובלטה ברוב כדאמרינן
 בהדיא שרק כל הכשר : שפרי מדורא שער ו' :
 יש דבר היובא מן הטמא וטהור אפי' למאן דאמר
 זה וזה גורם אסור.

הפתרון הוא תרכובתא דאמא עצמה שבלה
 מן הזכר שזכר אסור והכקה מותרת
 משום שהיכה נעשתה כמו שפר' וקנבול מינה
 לראי שפירש תרכובל ותרכובתא דאמא מין
 אחד שאסור הזכר והכקה מותרת.

אחד עובר על כל עברות שבתורה חוץ מאחת
 ומלין את בנו בשבת ותמצא אדם שמקיים כל
 התורה כלה חוץ מעבירה אחת ואין מלין בנו
 בשבת.

הפתרון הוא מי שעובר ע' מלין בנו ואם הוא
 אינו מלו ב' מצוין למולו שחוקת הבן
 שאינו יבא לתרבות רעה והיינו שמקיים דבר
 אחר שלא הנולד בן מן הנכרית אבל מי שהוליד
 בן מן הנכרית אותו הבן אין מולו אותו בשבת כי
 חוקתו אחרי אמו שיבא לתרבות רעה וזהו
 שקיים כל התורה רק שבא על הגויה. יורה דעה
 הלכות מילה :

ומצא כלי שאינו מקבל ומחזיק אפילו טפה ומותר
 ליטול ממנו את הידים :

הפתרון הוא כלי שנתם יש לו למטה שלמה
 או ארבעה נקבים ולמעלה נקב אחד
 וכשמטימי' האבב על הנקב העליון אינו מוציא

Faint, mostly illegible text in the left column, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, mostly illegible text in the right column, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten notes in the right margin, including the number '255' and various scribbles and symbols.

